

cafeamblllet.com

EL GRAN DEBAT SILENCIAT PELS MITJANS

TTIP.

A FAVOR

Mariano Rajoy (PP)

"Constituirà un impuls molt notable per l'economia europea"

CEOE

"Recolzem aquest ambiciós acord"

Ramon Tremosa (CiU)

"Catalunya hi té molt a guanyar"

BBVA

*"És un acord necessari"
"Podria suposar importants beneficis"*

José M. Villegas (C's)

"Pot ajudar a reactivar l'economia"

Félix Lavilla Martín (PSOE)

"Nosaltres diem 'sí' a l'acord"

José Mª Aznar (PP)

"És la més important iniciativa que té la UE. Per no dir la única"

EN CONTRA

Joseph Stiglitz (Nobel Economia)

"És un acord pèssim. Europa no ha de signar aquest tractat"

Arcadi Oliveras (Procés Constituent)

"Les grans transnacionals tenen un interès enorme en el TTIP"

David Fernández (CUP)

"És un segrest i un atac a la sobirania política i econòmica"

Susan George (ATTAC)

"Si el TTIP es signa serà molt difícil fer marxa enrere"

Pablo Iglesias (PODEMOS)

"És un atemptat contra la sobirania"

Laia Ortiz (ICV)

"No podem lliurar a les multinacionals les decisions sobre drets i medi ambient"

Ada Colau (BCN en Comú)

"El tractat impedeix la sobirania real de Catalunya i Barcelona"

Pàgines centrals: infografia per entendre el TTIP amb un cop d'ull.

Enganxa-la on tothom la vegi!

El TTIP al Parlament de Catalunya

Ens agradaria obrir un debat sobre un dels aspectes més amagats, silenciats i amordaçats el TTIP, que anula la democràcia (...) Des d'aquesta perspectiva de segrest i atac a la sobirania política i econòmica, ens agradaria saber quin és el posicionament del President

Senyor Fernández, vostè mateix deia que moltes de les coses que es deuen estar parlant no estan a l'abast públic i li he de dir que tampoc estan a l'abast d'aquest Govern...

Senyor President... la resposta és encara més inquietant que la pregunta...

NOTA: Poques setmanes abans d'aquest diàleg CiU recolzava el TTIP al Congrés dels Diputats juntament amb PP, PSOE, PNV i UPyD: "És un acord que enforteix el lliure comerç" va dir el diputat convergent Jordi Xuclà.

Albano Dante Fachin Pozzi

TTIP, sobirania i tril·lers

El concepte 'sobirania' forma part indestriable del debat polític a Catalunya. Es parla de sobirania als diaris, a les tertúlies televisives, a la feina i a la barra del bar. Segons Montesquieu, la sobirania política rau en la capacitat d'una societat d'exercir com a tal "de manera exclusiva i suprema" sense estar supeditada a cap altre. I

diu també que aquesta potestat es fa visible en la capacitat legislativa, executiva i judicial. I aquí és on entra el TTIP.

Malgrat que el debat sobre la sobirania ocupa un munt d'hores a ràdios i televisions, és gairebé impossible sentir parlar del TTIP, una de les amenaces més serioses de les últimes dècades al concepte de sobirania.

En comptes d'això, el debat que se'ns ofereix a través dels mitjans de comunicació ens presenta una sobirania unidimensional, plana, amb uns límits marcats pel discurs partidista imperant. Així llegim i sentir parlar durant hores d'una sobirania buida sense cap vocació de ser "suprema". El TTIP deixa completament en evidència aquells que es vesteixen amb la sobirania de rebaixes amb la intenció de guanyar algun vot.

Economistes, experts en dret internacional, polítolegs i organitzacions no governamentals adver-

Que CiU sigui un dels impulsors i defensors del TTIP és senzillament un disbarat.

teixen: el tractat de comerç i inversions que negocien els Estats Units i la Unió Europea és un atac directe a la democràcia i a la sobirania dels pobles. Una advertència que està contundement documentada i demostrada. Si el TTIP finalment s'aprova es convertirà en un element suprem que exercirà per sobre els tres pilars fonamentals

d'exercici sobirà. Un acord que tutela en nom de les transnacionals la capacitat legislativa dels Parlaments, un acord que amenaça la capacitat executiva dels governs i que ignora la capacitat judicials dels estats, és l'antagonista perfecte al concepte de sobirania.

Per tot això, que un partit com CiU –que es proclama sobiranista de manera constant– sigui un dels impulsors i defensors del TTIP és senzillament un disbarat. Un disbarat que arriba a la tragèdia quan el partit en qüestió vota en contra de que el poble sobirà pugui expressar-se en referèndum sobre el TTIP. Ho va fer al Congrés i ho va fer al Parlament.

Per sort, el concepte 'sobirania' ja forma part indestriable del debat polític català. Ara només cal que el fem més potent, més ampli i li donem tota la seva dimensió. Cal alliberar urgentment el concepte de 'sobirania' segrestat per uns quants tril·lers amb aspiracions electorals.

Ceres Natural
ALIMENTACIÓ BIOLÒGICA.

T'ofereim un espai acollidor amb tot el que necessites en alimentació ecològica i conscient, amb productes frescos de proximitat, cosmètica i articles de neteja, a bons preus. I un servei de teràpies amb solucions per al teu benestar.

Ronda de Sant Pau, 49 - 08015 BCN - 931856552
www.ceresnatural.cat

FOTO MOVIMIENTO
4 AÑOS DE TESTIMONIO FOTOGRÁFICO

Menys Fnac i més Sant Jordi

El 23 d'abril acaba el crowdfunding del llibre contra les Llei Mordassa. Recolza un projecte diferent

www.datecuenta.org/librofotomovimiento

Manifestació a Londres contra el TTIP

Per Albano Dante Fachin Pozzi

El 12 de febrer de 2013 **Barack Obama** va donar el tret de sortida. Durant el discurs de l'Estat de la Unió, el president nordamericà va anunciar l'inici de les converses amb la UE per portar a terme un "acord transatlàntic de comerç i inversió". El dia següent, el llavors president de la Comissió Europea, **José Manuel Durao Barroso**, anunciava també l'inici de les converses per fer realitat el TTIP. L'objectiu del TTIP és, segons els seus impulsors, "ajudar els ciutadans i les empreses". Aquesta "ajuda" consisteix, a Europa, en "obrir els Estats Units a les empreses europees, reduir els tràmits burocràtics que han de complir les empreses exportadores" i en "introduir noves normes que facin l'exportació, la importació i la inversió als Estats Units més fàcils

i més justes".

Però aquests suposats beneficis no convencen tothom. El columnista del diari *The Guardian*, **John Hillary** adverteix: "L'objectiu principal del TTIP no és estimular el comerç sinó eliminar 'barreres' reguladores que limiten els beneficis de les corporacions transnacionals".⁽¹⁾

Aquest dos posicionaments resumeixen el debat creixent al voltant sobre el TTIP: Un benefici econòmic per a tothom o un pla per afavorir els interessos de les grans empreses?

Els (suposats) beneficis econòmics del TTIP

La Comissió Europea (actualment presidida pel PP europeu) assegura que els beneficis econòmics del TTIP seran espectaculars. Un "acord ampli" –segons la Comissió– implicaria un creixement anual del PIB de la UE

La Comissió Europea basa la seva defensa del TTIP principalment en un estudi del Centre d'Investigació en Política Econòmica, finançat per Citi Group, Grupo Santander, JP Morgan, La Caixa i Credit Suisse, entre d'altres.

d'entre 68 i 119 mil milions d'euros per al 2027 i un creixement anual del PIB dels Estats Units d'entre 50 i 95 mil milions, la qual cosa repercutiria en un increment mitjà d'ingressos de 545€ per família europea i de 655€ per cada família dels Estats Units. Aquestes xifres es basen, principalment, en un estudi encarregat per la Comissió Europea al Centre d'Investigació en Política Econòmica⁽²⁾ (CEPR per les seves sigles angleses). El CEPR és un centre d'estudis finançat per corporacions financeres com Citi Group, Credit Suisse, Grupo Santander, JP Morgan, La Caixa, entre d'altres⁽³⁾. Totes elles corporacions amb inversions en sectors que es veurien molt beneficiats amb el TTIP. Però les xifres d'aquest estudi (assumides per la Comissió Europea), han estat àmpliament contestades. El juliol de 2013 l'economista **Dean**

John Hillary: “Els ‘obstacles’ que vol eliminar el TTIP són algunes de les nostres normatives més apreciades”

Baker publicava un article al diari *The Guardian*⁽⁴⁾ on analitzava les xifres d'aquest estudi al qual fa referència constantment la Comissió Europea. Baker advertia que en realitat “l'augment d'ingrés personal projectat el 2027 arribaria a poc més de 50 dòlars anuals, això és una mica menys de 15 cèntims al dia”. I advertia jocosament: “No us ho gasteu tot de cop”.

Per la seva banda, el professor de la Universitat de Manchester i expert en tractats de comerç, **Clive George**, també advertia⁽⁵⁾ sobre aspectes de l'estudi que els mitjans que el van difondre acríticament van passar per alt: “En primer lloc, aquestes previsions responen a l'escenari més optimista dels tres que recull el document. En segon lloc s'obvia que, de confirmar-se, aquests resultats trigarien 10 anys en ser operatius, segons reconeix el mateix informe, amb la qual cosa el suposat creixement d'un 0,5% en realitat seria d'un 0.05% anual. En el millor dels casos”.

A banda d'aquestes crítiques, l'estudi

Tenint en compte que les normatives són més restrictives a la UE que als EUA, els experts adverteixen sobre una “harmonització a la baixa” de les regulacions i estàndards europeus.

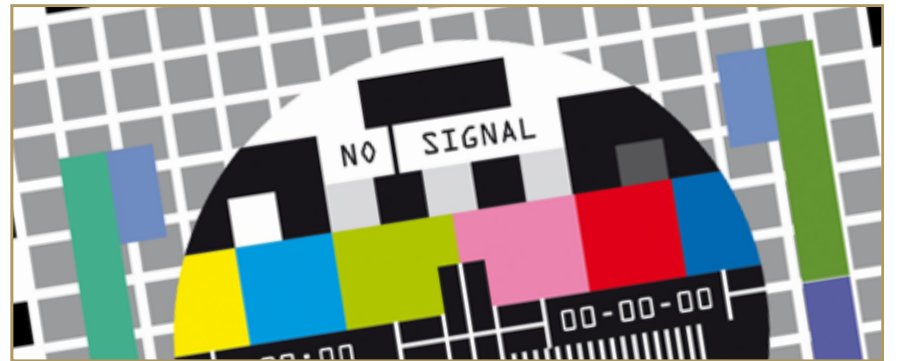
del CEPR assumit per la Comissió Europea ha estat analitzat i desmuntat des de diversos sectors. La Fundació Austríaca per a la Recerca i Desenvolupament i la Cambra Federal de Comerç d'Àustria han posat en qüestió la seva metodologia⁽⁶⁾. Per la seva banda, el Departament de Negocis, Innovació i Coneixement (BIS) va encarregar un estudi a la London School of Economics que concloua: “Hi ha molt poques raons per pensar que el capítol d'inversions del tractat pugui proveïr al Regne Unit un benefici econòmic significant”⁽⁷⁾. Un altre estudi, de la Conferència de Comerç i Desenvolupament de les Nacions Unides, posa en qüestió els beneficis de l'eliminació de les “barreres no aranzelàries” que inclou el TTIP.

Però si l'impacte positiu en les economies és tan qüestionat, com s'explica l'interès enorme que tenen les grans empreses en què s'aprovi el TTIP? Segons John Hillary el veritable objectiu de les companyies transnacionals és “eliminar les ‘barreres’ que limiten els beneficis potencials de les transnacionals, ‘barreres’ que són, en realitat, algunes de les nostres normatives més apreciades en matèria de drets socials, de medi ambient i de drets laborals”. Una afirmació que reconeix la mateixa UE: “Cal eliminar les regulacions innecessàries”.

La qüestió regulatòria

El punt de partida de la Comissió Europea per iniciar les negociacions del TTIP amb els Estats Units està recollit al “mandat” elaborat pel Consell de la UE⁽⁸⁾. Entre les directrius incloses en aquest “mandat” –que la UE va mantenir en secret durant mesos– trobem una clara referència a la necessitat d’eliminar els obstacles innecessaris al comerç i la inversió, inclosos els obstacles no aranzelaris existents”. Aquests “obstacles no aranzelaris” són les lleis, les regulacions i les polítiques que afecten l'activitat comercial. Però el que la Comissió Europea qualifica d’“obstacles” per als experts contraris al TTIP són justament les mesures que protegeixen els interessos dels ciutadans davant els interessos de les empreses a l'hora d'obtenir beneficis.

Així, un dels objectius declarats del TTIP és “l'harmonització de les regu-

Silenci als mitjans de masses

Ho reconeixen els que hi estan a favor i els que hi estan en contra: si el TTIP s'aprova tindrà un profund impacte en les vides de més de 800 milions de persones. Però malgrat la seva enorme importància, el TTIP està passant desapercebut als mitjans de comunicació de masses.

Segons l'economista Susan George això no és casualitat: “A la lluita contra el TTIP hem d'utilitzar l'estratègia de Dràcula, que vol dir exposar els vampirs a la llum per a què morin. Si els periodistes són prou lliures per explicar el TTIP, l'aturarem”.

Potser justament per això els mitjans de comunicació –la majoria propietat de conglomerats financers– passen de puntetes quan es tracta de parlar del TTIP.

Segons un estudi fet als Estats Units, ni la CBS, ni l'ABC, ni la NBC ni cap altra cadena televisiva nacional, no havien fet cap menció del TTIP.

A casa nostra la situació no és gaire millor. Amb les excepcions del diari *Ara* –qui va dedicar una portada al tema– i el programa de La Sexta *El Intermedio*, el silenci mediàtic al voltant del TTIP és clamorós.

El mes de juny, quan es van filtrar documents molt sensibles sobre les negociacions del TTIP, només *eldiario.es*, *La Marea*, *Diagonal* i *Mongolia* se'n van fer ressó als seus webs.

Per la seva banda la Federació de Sindicats de Periodistes (FESP), en un comunicat del passat 1 de desembre, denunciava “l'obscurantisme” de les negociacions del TTIP.

El passat gener, l'Assemblea del 15M del barri de Tres Cantos de Madrid va elaborar un vídeo titulat “Es busquen periodistes valents” per parlar del TTIP. El vídeo va ser un èxit a les xarxes socials però sembla que els seus resultats encara no s'han fet sentir.

La Vanguardia –el diari de major tirada de Catalunya– només s'ocupa del TTIP a través de notes d'agència i *El Periódico de Catalunya* ha publicat només dues notícies sobre el tema. A TV3 la situació millora però no excessivament. Al web trobem 3 vídeos sobre el tema: un de 53 segons, un d'un minut i 48 segons i un de 28 minuts, un debat sobre el TTIP al programa nocturn 23/24 al canal 3/24. A *Catalunya Ràdio* trobem només dues peces.

Paral·lelament, mitjans com *Diagonal*, *La Marea*, *Crític*, *La Directa* o *Público* han intensificat aquests últims mesos el ritme informatiu sobre el TTIP. Una informació que cada dia ocupa més lloc a les xarxes socials. “La batalla mediàtica –explica l'organització Corporate Europe– l'estem guanyant a Twitter i a Facebook”.

Pel que fa a la publicació que tens a les mans, aquesta edició especial de 80.000 exemplars vol arribar encara més enllà. Així que, quan acabis de llegir aquesta informació, passa-la!

(Continua a la plana següent)

lacions entre els Estats Units i Europa". Tenint en compte que, en general, les normatives són més restrictives a Europa que als Estats Units, els experts adverteixen que aquesta "harmonització" seria un anivellament a la baixa dels estàndards europeus.

Alguns dels sectors que es podrien veure més afectats per aquesta "harmonització" serien el dels aliments, la seguretat en l'ús dels productes químics, la regulació sobre el fracking, mesures de protecció dels drets laborals i la regulació de polítiques públiques, entre d'altres.

Un tribunal a mida de les empreses?

Un altre aspecte que provoca una enorme controvèrsia al voltant del TTIP és la introducció de "tribunals d'arbitratge". El mandat de negociació de la Comissió Europea contempla la introducció d'un "tribunal de disputes entre inversors i estats" (ISDS per les seves sigles en anglès). Aquests tribunals d'arbitratge servirien per a què un inversor pogués demandar un estat que hagi pres una decisió que afecti els seus interessos. Segons la Comissió Europea l'objectiu d'incloure l'ISDS al TTIP és el de "trobar un equilibri entre el dret dels estats a regular i la necessitat de protegir els inversors".⁽⁹⁾

Experts d'arreu del món, però, adverteixen de que l'ISDS és un intent de passar per sobre dels tribunals i dels sistemes jurídics dels països. La politòloga **Susan George**, fundadora d'Attac afirma que "poden existir arguments a favor de presentar les disputes per inversions davant tribunals d'arbitratge quan es tracti de llocs on els jutges siguin notòriament corruptes, però això no pot dir-se que sigui el cas d'Europa o dels Estats Units".

Però la Comissió Europea posa en qüestió la robustesa del seu propi sistema jurídic i afirma que "el fet que un país compti amb un sistema jurídic sòlid no sempre garanteix que els inversors estrangers estiguin protegits adequadament".

En aquest sentit, una de les crítiques recurrents a l'ISDS és que aquests tribunals no tenen garanties d'imparcialitat suficients.

Martti Koskenniemi, professor de Dret Internacional de la Universitat d'Helsinki, advertia que l'ISDS "posaria en perill la sobirania dels estats signants permetent que un petit cercle d'experts tingui un poder sense

Manifestació a Alemanya contra el tractat

precedents per interpretar i buidar la legislació dels estats"⁽¹⁰⁾. Per la seva banda Susan George apunta a un altre dels problemes que presenta l'ISDS: "No existeix reciprocitat, és a dir que els governs no poden demandar les corporacions estrangeres per danys si, per exemple, perjudiquen el medi, la salut pública o qualsevol altre àmbit, els governs només poden perdre".

Però un dels testimonis més contundents sobre el ISDS prové, paradoxalment, d'un expert que ha participat en tribunals semblants a l'ISDS que ja funcionen en altres acords internacionals. En una entrevista publicada al *Global Arbitration Review*, l'arbitre espanyol **Juan Fernández-Armesto** diu textualment: "Quan em desperto

El negociador europeu va assegurar al seu homòleg nordamericà que els documents relacionats amb les negociacions estarien tancats al públic durant 30 anys.

a la nit i penso sobre l'arbitratge, mai deixa de sorprendre'm que els estats sobirans hagin acceptat l'arbitratge sobre les inversions (...) A tres individus [aquest és el número d'àrbitres dels tribunals] se'ls ha concedit el poder de revisar, sense cap restricció o procediment d'apel·lació, tots els actes de govern, totes les decisions dels tribunals i totes les lleis i regulacions que emanen del Parlament"⁽¹¹⁾. Pel que fa a la imparcialitat dels àrbitres, **Cecilia Olivet** –politòloga experta en comerç i inversions i auditadora dels tractats en representació d'Ecuador– adverteix: "Els àrbitres tendeixen a defensar els drets de l'inversor privat per sobre l'interès públic (...) Diversos àrbitres prominents han estat membres de les juntes directives de grans empreses transnacionals"⁽¹²⁾.

La inclusió de l'ISDS al TTIP és un dels aspectes més polèmics i alguns governs europeus comencen a cedir davant l'opinió pública. Els primers moviments van tenir lloc a Alemanya, on el partit socialdemòcrata SPD es va manifestar en contra dels tribunals d'arbitratge. A França, el passat novembre, el secretari d'Estat de Comerç, **Matthias Fekl**, va anunciar que l'ISDS feia inviable que el seu país signés el TTIP. En l'altre extrem, el PP i el govern espanyol han estat dos dels principals impulsors que l'ISDS sigui inclòs al TTIP. (Veure pàgines 12 i 13)

Negociació secreta

Un altre dels aspectes que generen una gran preocupació entre experts i forces polítiques arreu d'Europa i els Estats Units és l'opacitat amb què s'estan portant les negociacions prèvies a la signatura del TTIP. A Europa una de les primeres institucions en demanar informació concreta sobre les negociacions va ser Corporate Europe qui a finals de 2013 va demanar a la Comissió Europea la llista dels participants en les converses preparatòries sobre el TTIP.

Després de diverses negatives, la Comissió es va veure obligada a donar una llista⁽¹³⁾ amb les 130 reunions preparatòries que havien tingut lloc fins al moment. Segons la informació donada per la pròpia Comissió, de les 130 trobades, 119 (un 93%) van ser entre grans multinacionals: Morgan Stanley, General Motors, British Telecom, MetLife, Ford, Nokia o la British Bankers Association, entre d'altres i

només el 7% havien comptat amb la presència de representants de la societat civil.

Quan Corporate Europe va fer pública la llista, els negociadors dels Estats Units van demanar explicacions a la part europea sobre la "confidencialitat" de les negociacions. Per tranquil·litzar-los el cap negociador europeu, **Ignacio Garcia Bercero**, van enviar una carta ⁽¹⁴⁾ al seu homòleg nordamericà, **Daniel Mullany**. A la carta, amb data de 5 de juliol de 2014, Bercero tranquil·litzava els nord-americans assegurant que "tots els documents relacionats amb les negociacions estarien tancats al públic durant 30 anys". (veure requadre OPACITAT).

Una rebel·lió creixent

Malgrat la complexitat de les negociacions i l'enorme quantitat de documentació filtrada –alguna de caire molt tècnic– organitzacions a les dues bandes de l'Atlàntic estan treballant per posar fre al TTIP. A Europa, centenars d'organitzacions han posat

en marxa una marea de campanyes amb el primer objectiu d'informar a la població, davant el silenci mediàtic i polític que envolta tot el que té a veure amb el TTIP. Als Estats Units –tradicionalment menys mobilitzats socialment– la contestació al TTIP és també molt gran. Aquesta gran mobilització als Estats Units s'explica, en part, pel fet que els acords comercials porten anys centrant el debat polític dels Estats Units, sobretot des de la signatura, fa vint anys, del NAFTA, un tractat similar al TTIP amb els seus veïns, Mèxic i Canadà (veure requadre NAFTA).

Una mobilització que per Susan George és fonamental. "Cal que fem servir l'estratègia Dràcula: si exposem el TTIP a la llum de l'opinió pública, no resistirà i morirà". Al seu llibre "Los usurpadores" ⁽¹⁵⁾ George és contundent: "EL TTIP és un assalt directe de l'oligarquia i dels seus servents polítics contra la democràcia. La única línia decent d'actuació és aixecar-se de la taula, tancar la porta amb cortesia i deixar la cadira buida".

Notes:

- (1) *El TTIP, una carta per a la desregulació, un atac a l'ocupació, el final de la democràcia*. <http://www.rebellion.org/docs/191623.pdf>
- (2) «Reducing Transatlantic Barriers to Trade and Investment: An Economic Assessment». Trade.ec.europa.eu. Consultat el 2 de febrer de 2014.
- (3) Supporters of CEPR: <http://www.cepr.org/content/supporters-cepr>
- (4) *The Guardian* (15 juliol de 2013). The US-EU trade deal: Don't buy the hype. Consultat el 24 d'agost de 2013.
- (5) *What's really driving the EU-US trade deal?* <https://www.opendemocracy.net/ourkingdom/clive-george/whats-really-driving-eu-us-trade-deal>
- (6) Estudi OFSE: http://guengl.eu/uploads/plenary-focus-pdf/ASSESS_TTIP.pdf
- Estudi AFCL: http://www.akeuropa.eu/en/publication-full.html?doc_id=325&vID=43
- (7) London School of Economics: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/260380/bis-13-1284-costs-and-benefits-of-an-eu-usa-investment-protection-treaty.pdf
- (8) <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11103-2013-DCL-1/es/pdf>
- (9) http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-206_es.doc
- (10) Konttinen, Jussi (15 December 2013). "Professori: Suomen valta säätää lakeja voi vaarantua". Helsingin Sanomat (en Finés) (Sanoma Oyj).
- (11) Juan Fernández-Armesto. *The TTIP of the anti-democracy iceberg*. http://www.foeeurope.org/sites/default/files/foee_factsheet_isds_oct13.pdf
- (12) <http://www.tni.org/profitting-crisis>
- (13) <http://corporateeurope.org/trade/2013/09/european-commission-preparing-eu-us-trade-talks-119-meetings-industry-lobbyists>
- (14) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/july/tradoc_151621.pdf
- (15) George, S (2015) *Los usurpadores*. Barcelona: Icaria Editorial

Materials per saber encara més sobre el TTIP

TTIP: Una carta para la desregulación, un ataque al empleo, el final de la democracia.

John Hillary
Rosa Luxemburg
Stiftung

Disponible gratis a bit.ly/1IGMID9

Una ràpida –però molt documentada– introducció al TTIP: La seva història, el seu funcionament, l'opacitat que l'envolta i els perills que implica. Quaranta-dues planes introductòries imprescindibles.

Los usurpadores
Cómo las empresas transnacionales toman el poder

Susan George
ISBN: 9788498886429
PVP: 17 €

Descarrega l'índex i la introducció a: bit.ly/1NoucuH

Un llibre que permet posar en context el TTIP: Els seus precedents, el treball dels lobbies, la interrelació entre el poder polític i l'econòmic i tota la documentació per comprendre en profunditat el tema.

Quando la injusticia es negocio

Pia Eberhardt
Cecilia Olivet
Corporate Europe
Observatory

Disponible gratis a bit.ly/1NonKwN

Dues de les majors expertes en tribunals d'arbitratge fan un repàs al funcionament dels ISDS, la seva composició, els casos més paradigmàtics i les amenaces que suposa per als ciutadans europeus.

A la xarxa hi ha molts vídeos que en pocs minuts fan una bona introducció al TTIP.

N'hem recopilat uns quants. Els trobareu a cafèamblllet.com/ttip I també capturant el codi QR. Mireu i difoneu!

noalttip.blogspot.com.es

Arreu d'Europa i dels Estats Units, centenars d'organitzacions treballen per coordinar una campanya mundial per posar el debat sobre el TTIP sobre la taula. A casa nostra aquesta campanya es coordina a través d'aquesta plana web. Hi ha documents, estudis i tota la informació sobre el dia a dia de la campanya.

A les següents dues pàgines trobareu una **infografia sobre el TTIP**. La idea és que serveixi de material per fer difusió. Enganxa-la allà on la pugui veure el màxim nombre de persones possible.

TTIP: EL QUE AMAGA

Les xifres que aporten els seus impulsors es basen en un estudi fet pel CEPR, finançat per:

Però diverses institucions han demostrat que les previsions econòmiques del CEPR tenen errors greus:

- Austrian Foundation for Development Research
- UK Department of Business, Innovation and Skills (BIS)
- University of Manchester
- United Nations Conference on Trade

De veritat és bo per l'economia??

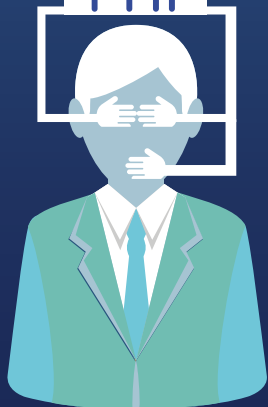
Clàusula un perill

Opacitat en les negociacions

Qui ho impulsa?

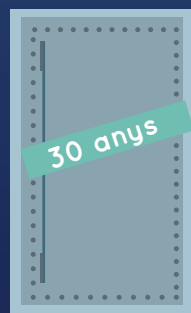
Què els parti

TTIP

Els diputats europeus només poden accedir a certa documentació, un màxim de dues hores, sense càmeres, sense poder fer còpies i sota vigilància

Els documents més sensibles estaran tancats al públic durant 30 anys

El Parlament Europeu no podrà fer esmenes al resultat de la negociació

TTIP

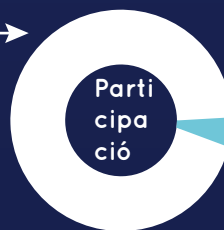
Les negociacions del TTIP han estat impulsades per institucions privades i empreses als dos costats de l'Atlàntic

Ha Europa hi ha hagut 8 reunions preparatòries

- 93% transnacionals i lobbies industrials
- 7% partits polítics i ciutadania

VEN EN ELS MITJANS

Les bondats del TTIP

7 de juliol de 2013:
comencen les negocia-
cions entre els EUA i EU

"És una gran cosa"

Obama Barroso

Més llocs de feina

Més creixement i oportunitats de negoci

545€ més per família de la UE

ISDS:
per a la democràcia

La clàusula ISDS permet a les transnacionals demandar els estats quan aquests aprovin una llei que va contra els seus interessos

Els tribunals ISDS estan formats per advocats del sector privat. Les deliberacions seran secretes i els estats no podran apel·lar les decisions

Aquests tribunals estarien per sobre les decisions dels parlaments i dels sistemes judicials de cada país

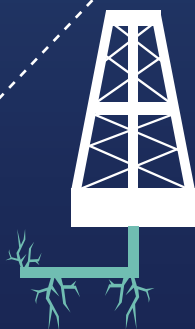
Perills públics

Les empreses de fracking nordamericanes podrien demandar un estat, una comunitat autònoma o un municipi si prohibeixen el fracking al seu territori

Les empreses de sanitat privada educació i serveis podrien demandar els països amb sistemes públics per "competència deslleial" si es neguen a privatitzar els serveis

La UE hauria de legalitzar milers de substàncies químiques prohibides que estan permeses als Estats Units

Les empreses agroalimentàries dels Estats Units podrien exigir l'aixecament de les prohibicions europees en matèria de transgènics

diuen
ts?

"És un atac frontal i directe als drets dels ciutadans europeus"

"El TTIP és una manera d'atemptar contra la sobirania europea i pot acabar amb l'estatde benestar social"

"És un acord guanyador-guanyador. Forteix el lliure comerç al món lliure"

"Beneficiarà els intercanvis de les multinacionals espanyoles"

"Nosaltres diem 'si' perquè el tractat beneficia el nostre país i beneficia la UE"

"És un segrest i un atac a la sobirania política i econòmica"

"No treballen per a la ciutadania sinó per als interessos de les multinacionals"

"Farem tot el que estigui a les nostres mans per aprovar el tractat el més ràpid possible"

Alberto Garzón: preguntes i respostes sobre el TTIP

L'economista i diputat d'Izquierda Unida, Alberto Garzón, va ser un dels primers diputats a tractar el tema del TTIP. Un article seu titulat "50 preguntes i respostes sobre el TTIP" ha estat una eina pedagògica molt difosa que ha ser-

vit com a introducció al tema del TTIP a moltes persones. A continuació us oferim una selecció d'aquestes preguntes en relació amb l'impacte del TTIP en l'estructura econòmica europea.

És possible que el TTIP destrueixi llocs de treball?

Per descomptat, i de fet fins i tot la Comissió Europea assumeix que ocorrerà. El que passa és que la Comissió considera que serà un efecte parcial circumscribit a alguns sectors econòmics i zones geogràfiques i que serà compensat per efectes positius en altres sectors econòmics i regions⁽¹⁾.

Llavors, augmentar l'oferta de béns i serveis crearà ocupació?

No. El nostre problema no és l'oferta sinó la demanda. Si els nostres ingressos i rendes disponibles són menors, lògicament comprem menys. És a dir, cada vegada som més pobres i no s'incrementen les vendes. Per tant, el que es produirà és un transvasament de vendes des de les empreses locals cap a les grans empreses que són les que poden mantenir estructures de costos i preus reduïts al llarg del temps fins que hagin aconseguit eliminar la competència local.

Vol dir això que es destruiran empreses i sectors?

Efectivament. Quan s'amplien els mercats la competència s'incrementa i les empreses nacionals es veuen obligades a competir amb les estrangeres. I en aquesta pugna acaben victorioses les empreses més competitives. Totes les que no puguin competir i oferir preus més baixos hauran de desaparèixer juntament amb tots els seus llocs de treball⁽²⁾.

I això conduirà a una UE més homogènia?

No, el que és més probable és que es produeixi una ampliació de la bretxa centre-perifèria que ja existeix a la Unió Europea. L'estructura productiva dels països de la perifèria (Portugal, Grècia, Espanya...) està molt menys desenvolupada i és molt menys competitiva, de manera que una major competència provinent de les empreses nord-americanes serà un cop mortal a les fràgils indústries de la perifèria europea.

Suposa això la fi de les possibilitats de reindustrialització?

Sí, perquè s'estableix una camisa de for-

Alberto Garzón és l'autor de "50 preguntes i respostes sobre el TTIP". El document complet el podeu trobar a <http://bit.ly1NyHCUI>

ça que limita enormement la capacitat de desenvolupar una indústria pròpia i competitiva per als governs de les economies menys desenvolupades. Al cap i a la fi, els països que primer es van industrialitzar ho van fer a través de mesures totalment contràries a les apuntades pels tractats de lliure comerç.

És possible el desenvolupament sense lliure comerç?

Per descomptat. Com afirma el treball del prestigiós economista Ha-Joon Chang, «els consells donats als països en desenvolupament durant les dues últimes dècades no només han estat bàsicament erronis sinó que també ignoren l'experiència històrica dels propis països industrialitzats quan s'esforçaven per assolir el desenvolupament⁽³⁾». Concretament, els països que primer es van desenvolupar ho van aconseguir a través de polítiques de protecció a la indústria naixent i subsidis a l'exportació, avui pràctiques considerades molt negatives pels organismes internacionals.

Significa això estar en contra del comerç?

En absolut. El comerç és molt positiu per a les relacions econòmiques i socials,

però s'ha d'emmarcar en un conjunt de regles que impedeixin la concentració de poder i riquesa o la vulneració dels drets humans. El mateix Adam Smith, sovint símbol del capitalisme industrial, va ser partidari d'establir límits al lliure comerç a percebre que un mercat desenfrenat i sense l'acció de l'Estat podia atacar l'essència humana.

Llavors, per què se'ns recomanen mesures errònies?

L'economista alemany Friedrich List ho va resumir amb una metàfora. Segons ell, «un ardit molt comú i intel·ligent practicant qui ha arribat a la cimera de la grandesa és retirar l'escala per la qual s'ha enfilat per impedir a altres enfilars darrere seu⁽⁴⁾». Això vol dir que els països més desenvolupats, que tenen indústries d'alt valor afegit molt competitives recomanen a la resta l'obertura de fronteres comercials perquè saben que la victòria de les seves empreses està assegurada. El mateix List ia recolzar la idea segons la qual «en presència de països més desenvolupats, els països [econòmicament] endarrerits no poden desenvolupar noves indústries sense comptar amb la intervenció estatal, especialment amb protecció aranzelària». Dit d'una altra manera, en

aquest terreny de joc serà impossible per a Espanya trobar un altre model productiu sostenible i equilibrat.

Hi haurà noves reformes laborals?

Efectivament. Un cop aprovat el TTIP tots els governs hauran d'adaptar les seves normatives nacionals als nous acords internacionals.

Llavors el TTIP estarà per sobre de la Constitució de cada país?

Sí, serà com una supraconstitució. I els tribunals internacionals d'arbitratge, que no estan constituïts per jutges independents, tindran un nivell judicial més alt que els tribunals nacionals. Així, un Estat pot ser condemnat per un tribunal internacional per haver vulnerat els possibles beneficis d'una multinacional. Però a més les grans empreses poden obviar els tribunals locals i directament demandar als Estats a través de tribunals internacionals, cosa que cap ciutadà pot fer.

Això ni en la ciència ficció!

Tant de bo només fos part d'una novel·la distòpica. Però la realitat és que aquestes clàusules i els tribunals internacionals d'arbitratge ja existeixen al món des de fa molt de temps, ja que han arribat de la mà de molts altres tractats de lliure comerç. El que passa és que aquesta vegada arriben a la Unió Europea d'una manera molt més clara.

Notes:

(1) Schwartz, P. (2013): "El desitjat acord transatlàntic sobre comerç i inversió: un bon projecte difícil de portar", en *Revista d'Economia ICE*, núm 875, novembre-desembre 2013.

(2) Comissió Europea (2013): "Impact Assessment Report on the future of EU-US trade relations".

(3) Chang, H.-J. (2002): Retirar l'escala. L'estratègia del desenvolupament en perspectiva històrica. Cataracta, Madrid.

(4) Ibidem.

El 18 d'abril serà una prova de foc per a la mobilització

El 18 d'abril la plataforma No al TTIP convoca una manifestació a Barcelona. Per què sortiu al carrer?

El primer que cal dir és que la manifestació de Barcelona és una dels centenars de manifestacions que es faran arreu del món: des de Sidney, fins a Nova York, passant per Barcelona, Madrid, Berlin, Londres i Estocolm... És una manifestació global a l'estil del No a la Guerra, que afectava a persones de tots els continents...

El TTIP afecta tant?

Estem davant d'un canvi de paradigma. El TTIP no és un acord més sinó un canvi en la manera com viurem milions de ciutadans arreu del món i per això ens manifestarem arreu del món.

Quin és l'objectiu de la manifestació? Una de les característiques principals del TTIP és l'opacitat amb la qual s'està portant a terme. Opacitat política i opacitat mediàtica. Per això cal sortir al carrer: per visibilitzar a la molta gent que està mobilitzada, per informar a la que no i per fer que els mitjans de comunicació abandonin la política de no parlar del tema.

No té ja prou problemes la gent com per afegir-ne un altre?

No es tracta d'afegir una reivindicació més sinó anar a l'arrel de gairebé totes elles. Les persones que lluiten per la sanitat pública han de lluitar contra el TTIP, les persones que lluiten per l'educació, pel medi ambient, per la informació, els autònoms i petits empresaris que lluiten per tirar endavant les seves empreses, els pagesos... Tothom està interpel·lat pel TTIP perquè el TTIP

Carles Seijo és un dels coordinadors de la campanya CatNoAITTIP. (noalttp.blogspot.com.es)

avantatge pel que fa a mobilització- i també a l'altra banda de l'Atlàntic. La societat dels Estats Units es mobilitza molt decididament.

Una societat que no està especialment acostumada a mobilitzar-se...

No és ben bé així. Malgrat que moltes vegades passa desapercebut, el descontentament als Estats Units és creixent i està cada cop més organitzat. A més, allà el concepte de tractat de comerç el tenen molt viu ja que avui estan patint les conseqüències del NAFTA, el tractat entre els Estats Units, Canadà i Mèxic, que ha estat un enorme fracàs i s'ha emportat per davant centenars de milers de llocs de treball...

Quines són les properes passes?

Cal seguir coordinant les mobilitzacions, cal seguir teixint una xarxa d'entitats, associacions, col·lectius, partits, estudiants, sindicats... És el que està passant arreu d'Europa i ha de passar a Catalunya. El dia 18 serà una veritable prova de foc.

canviarà les condicions profundes que regulen gairebé tota l'activitat humana. La lluita contra el TTIP és una lluita transversal...

D'on surt #CatNoAITTIP?

La campanya està coordinada amb la resta de campanyes de tot el món. Hi ha una campanya a tot l'estat espanyol, a Europa -on de moment ens porten

Els llibres són torxes del pensament

Per Sant Jordi, la Directa encén les consciències.

Més informació a la nostra web a partir del 8 d'Abril* www.directa.cat

Directa

*Promoció vàlida només per a la subscripció anual paper de 79€

Lleva't pels que son al llit

Som 250.000 malalts de SSC sense accés a la sanitat pública

LigaSSC i "Meta 12 Mayo 2015 Somos"
 Twitter: @ligasfc @meta12demayosom
 Correu: info@ligasfc

**9 maig 2015, a les 12h
 Plaça Sant Jaume (Barcelona)**

No és fatiga, és mort en vida!

forum
 d'alternatives a l'atur
 la pobresa i la desigualtat

els dies 24, 25 i 26 d'abril
 a les instal·lacions del campus ciutadella
Universitat Pompeu Fabra
 c. Ramon Trias Fargas, 25 Barcelona L4 Ciutadella Vila Olímpica

www.forumaturpobresaidesignaltat.org #ForumAlternatives@forumalternatiu

Si et preocupa la sobirania, has de conèixer l'ISDS

Investor
State
Dispute
Settlement

El TTIP es presenta en moltes ocasions com un tractat de lliure comerç i s'oblida que la lletra "I" del seu nom vol dir "inversions". Aquest matís és important i és el principal punt de discòrdia al voltant d'aquest tractat.

El TTIP inclou l'Acord sobre Disputes de Inversor a Estat (ISDS per les seves sigles en anglès). Aquesta clàusula atorga a les corporacions el dret de demandar a governs sobirans si una empresa considera que les mesures governamentals poden perjudicar els seus beneficis presents i, fins i tot, els beneficis que esperen obtenir en un futur⁽¹⁾.

Amb l'ISDS en vigor, aquestes demandes no es dirimirien en els tribunals ordinaris de cada país sinó que es constituïria un "tribunal d'arbitratge". Aquest tribunal tindria tres parts: la part demandant (l'empresa), la part demandada (l'estat) i un "àrbitre".

La primera cosa que crida l'atenció de l'ISDS és que és un instrument només al servei de les empreses. "Els governs –explica Susan George– no poden demandar les corporacions estrangeres per danys, per exemple, al medi ambient, la salut pública o a la seguretat pública mentre que els inversors podran demandar els governs⁽²⁾".

El següent aspecte que preocupa els experts en Dret d'arreu d'Europa i els Estats Units és la parcialitat d'aquests "tribunals d'arbitratge". Segons les investigadores Olivet i Eberhardt "els àrbitres tendeixen a defensar els drets de l'inversor privat (...) Diversos àrbitres han estat membres de les juntes directives de grans empreses transnacionals". Un fet que preocupa encara més tenint en compte que "la indústria de l'arbitratge" està majoritàriament en mans de 20 grans bufets d'advocats especialitzats que facturen milions d'euros anuals gràcies a les disputes. Només 15 àrbitres –gairebé tots procedents dels Estats Units, Europa o Canadà– s'han ocupat del 55% de les disputes conegudes. Unes disputes que, recordem, només poden tenir una direcció: empreses demandant estats. Així, aquesta indústria milionària es basa en la capacitat de posar el major número de demandes contra els estats. Segons l'informe de Corporate Europe sobre els ISDS les despeses legals d'una disputa inversor-estat costen una mit-

CORPORACIONS

VS.

SALUT PÚBLICA

Philip Morris contra Uruguai i Austràlia:

Emparant-se en tractats bilaterals d'inversió (TBI), el gegant del tabac Philip Morris ha demandat Uruguai i Austràlia per les seves lleis antitabac. Segons la companyia, les grans etiquetes d'advertència que han de dur obligatòriament les caixes de cigarrs li impedeixen mostrar efectivament les seves marques comercials, la qual cosa li genera una notable pèrdua de quota de mercat.

CORPORACIONS

VS.

MEDI AMBIENT

Corporacions contra la protecció ambiental

Vattenfall contra Alemanya I i II: El 2009, la multinacional energètica sueca Vattenfall va interposar una demanda contra el Govern alemany, al qual exigia 1.400 milions d'euros, més interessos en concepte d'indemnització per les restriccions ambientals imposades a una de les seues centrals elèctriques de carbó. El cas es va resoldre fora dels tribunals, després que Alemanya acceptés relaxar la seva normativa ambiental, exacerbant així l'impacte de la central elèctrica de Vattenfall sobre el riu Elba i la seva flora i fauna. En 2012, Vattenfall presentar una segona demanda, per la qual reclamava 3.700 milions d'euros per la pèrdua de guanys pel que fa a dos de les seues centrals d'energia nuclear. El cas es va plantejar després que el govern alemany decidís començar a abandonar l'energia nuclear arran de la catàstrofe de Fukushima. Ambdues accions es van prendre en virtut del Tractat sobre la Carta de l'Energia, que inclou disposicions de protecció d'inversions semblants a les dels TBI

jana de 8 milions de dòlars i en alguns casos poden arribar als 30 milions. Els bufets d'elit poden cobrar fins a 3.000 dòlars per hora i advocat i en molts casos es necessita tot un equip. "Totes aquestes despeses –explica l'informe– són finançades amb els diners dels contribuents, inclòs a països on hi ha persones sense accés als serveis bàsics".

Un exemple el trobem a Filipines on el govern va haver de gastar 58 milions de dòlars per defensar-se de dues demandes presentades per un operador aeroportuari alemany. Així, fins i tot si les disputes es resolen a favor de l'estat, el cost de fer front a una demanda pot ser enorme. "Els estats –afirma Susan George– només poden perdre".

Aquest escenari obre les portes a un altre dels problemes que presenta l'ISDS: la capacitat d'influir en la tasca legislativa dels estats que, davant la possibilitat de rebre una demanda, paralitzen iniciatives impulsades pels parlaments. "Els advocats especialitzats en arbitratges animen els seus clients –les empreses transnacionals– a utilitzar l'amenaça d'interposar una demanda d'inversió com a mesura per espantar els governs i que aquests cedeixin en les seves pretensions legislatives" expliquen els experts del CEO.

L'ISDS es converteix així en una eina molt cobejada tant pels grans bufets internacionals –pels enormes guanys que poden obtenir– i per a les grans transnacionals, que es posarien per sobre dels sistemes legals dels països i, fins i tot, per sobre les decisions democràtiques dels parlaments sobirans. Markus Beyrer, director de la patronal European Business, va lloar el TTIP i la inclusió de l'ISDS dient que "les diferències regulatòries –aprovades al llarg dels anys pels parlaments dels diferents països– han de ser eliminades"⁽³⁾. I afegia: "Hem de prevenir que sorgeixin regulacions noves". És a dir, impedir que els legisladors puguin tirar endavant mesures que perjudiquin els interessos de les grans empreses.

La inclusió de l'ISDS al TTIP és ara mateix un dels punts més polèmics del tractat i una de les causes que està generant major malestar polític a diversos països. A França el secretari

d'Estat Matthias Fekl ha advertit que França no signaria el tractat si inclou l'ISDS. A Alemanya la ministra de Medi Ambient, Barbara Hendricks, també s'ha mostrat en contra de l'ISDS: "simplement, no és necessari". L'al·legació subjacent és que "els estat perden sobirania si es comprometen a acceptar automàticament les demandes de les empreses, soscavant les lleis nacionals⁽⁴⁾".

Notes:

- (1) http://www.tni.org/files/download/cuando_la_injusticia_es_negocio-web.pdf
- (2) George, S (2015) Los usurpadores. Barcelona: Icaria Editorial
- (3) <http://www.businesseurope.eu/content/default.asp?PageID=568&DocID=33891>
- (4) <http://www.euractiv.com/sections/trade-society/france-and-germany-form-united-front-against-isds-311267>

CORPORACIONS

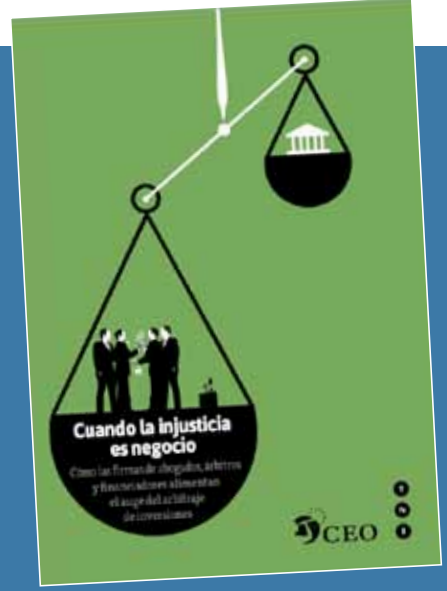

VS.

PAÏSOS EN CRISIS

Corporacions contra les mesures per mitigar les crisis financeres
 CMS i altres 40 companyies contra Argentina: Quan Argentina va congelar les tarifes dels serveis públics (energia, aigua, etc.) i va devaluar la seva moneda per respondre a la crisi financera que va assotar el país al 2001-2002, es va veure sorpresa per més de 40 demandes d'inversors. Grans companyies com CMS Energy (Estats Units), Suez i Vivendi (França), Anglian Water (Regne Unit) i Aigües de Barcelona (Estat espanyol) reclamaven paquets de compensació multimilionaris per la pèrdua d'ingresos.

Informe complet sobre els ISDS: bit.ly/1NonKWn

Molts dels advocats especialitzats en inversions mantenen forts vincles personals i comercials amb companyies multinacionals.

Els ISDS són usats per poderoses corporacions per demanar als governs quan aquestes consideren que un canvi en les polítiques de l'Estat -tot i que el canvi busqui protegir la salut pública o el medi ambient- afecta els seus guanys.

Els costos legals i arbitrals d'una disputa inversor-Estat se situen, de mitjana, en més de 8 milions d'USD, encara que en alguns casos superen els 30 milions d'USD. Les firmes d'elit que porten els casos cobren fins a 3.000 USD per hora i advocat, i en molts casos es necessita de tot un equip

Tots aquests costos són finançats amb els impostos dels contribuents, fins i tot en països on hi ha persones sense accés a serveis bàsics. Per exemple, amb els 58 milions d'USD que el Govern filipí va gastar en defensar-se de dues demandes presentades en contra per l'operador aeroportuari alemany Fraport, es podrien haver pagat els salaris de 12.500 professors durant tot un any.

Philip Morris contra Uruguai i Austràlia:
 Porterfield, Matthew C. y Byrnes, Christopher R. (2011) Philip Morris v. Uruguay. *Investment Treaty News*

Vattenfall contra Alemanya
 Bernasconi, Nathalie (2009) Background Paper on Vattenfall v. Germany Arbitration, IISD; Rechtsanwälte Günther (2012)

Agbar contra Argentina
 Phillips, Tony (2008) Argentina versus el Banco Mundial: ¿Juego limpio o partido arreglado? (CIP).

Foresti contra Sudàfrica
 IIAPP (2011) Foresti v South Africa (Italy-South Africa BIT), http://iiapp.org/media/uploads/foresti_v_south_africa.rev.pdf

CORPORACIONS

Piero Foresti

VS.

LES MINORIES

Corporacions contra l'emancipació de la població negra
 Piero Foresti i altres contra Sud-àfrica: El 2007, un grup d'inversors italians va demandar Sudàfrica per la seva llei d'empoderament econòmic de la població negra, que persegueix corregir algunes de les injustícies del règim de l'apartheid. La llei exigeix a les companyies mines, per exemple, que traspassin una part de les seves accions a mans d'inversors negres. La controvèrsia -que s'emparava en els TBI signats per Sudàfrica amb Itàlia i Luxemburg- es va tancar el 2010, després que els inversors rebessin noves llicències que requerien un traspàs d'accions molt menor.

Fes-te soci del cafèamblllet i rebràs totes les edicions fetes fins ara.

Així, ens ajudaràs a fer arribar la informació que amaguen els mitjans en mans de la banca a milers de persones arreu de Catalunya!

La publicació que tens a les mans no accepta subvencions, ni publicitat institucional ni d'empreses de l'IBEX. Per això la teva col·laboració és indispensable per poder continuar explicant el que tants amaguen.

FES-TE SOCI

Escull la forma de pagament:

Si et fas soci, per de 60€ l'any podem enviar-te les 10 edicions a casa teva i, sobretot, imprimir i distribuir 1.400 exemplars gratuïts repartits a bars, comerços, transports d'arreu de Catalunya.

A) Rebut domiciliat

Escull opció:

- 12 cobraments de 5€ 2 cobraments de 30€
 6 cobrament de 15€ 1 cobrament de 60€

Tria la quantitat mensual que vulguis aportar)

Import: €

DADES BANCÀRIES PER LA DOMICILIACIÓ

IBAN	ENTITAT
<input type="text"/>	<input type="text"/>
OFICINA	D.C.
<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>

SIGNATURA

Per cada 10 euros que aportis **imprimim i repartim gratuïtament 232 exemplars** (i si vols, t'enviem un a casa teva!)

“El que més ens agrada és que les persones que financien aquest projecte no estan pagant per accedir a informació. Estan pagant perquè aquesta informació arribi a cada racó”

Als poderosos els preocupa que expliquem allò que volen amagar. **Però el que més els preocupa és que la informació arribi a centenars de milers de lectors. Ens ajudes?**

Envia'ns la butlleta a l'Apartat de Correus 55 · Breda · Girona · CP17400
 O envia'ns un mail a cafèambllletcatalunya@gmail.com

cafèamblllet.com

Nom i cognoms: _____

Domicili: _____

Població _____

C.P. _____

Correu electrònic: _____

NIF: _____

NOTA IMPORTANT:

Tots els socis tenen accés als extractes bancaris de la publicació i podran veure tots els contractes, nòmines i factures que paga i cobra l'Associació CAFÈAMBLLLET, editora d'aquesta revista. L'objectiu és que cada subscriptor vegi, sense intermediaris, en què es gasta cadascun dels seus euros.

Si ho prefereixes pots fer una transferència indicant-nos les dades de contacte:

Associació cafèamblllet
 IBAN ES17 3025 0900 87 1400015132 (Caixa d'Enginyers)
 IBAN ES88 1491 0001 21 2121317420 (Triodos)

El TTIP i els serveis públics

Periódico Diagonal (diagonalperiodico.net)

· Martín Cúneo / Tom Kucharz
DiagonalPeriódico.net

“El que hi havia fins ara eren conjectures”, afirma **Fàtima Aguado**, secretària internacional de la Federació de Serveis a la Ciutadania de Comissions Obreres. Després de la filtració de tres documents secrets de treball que serveixen de base per a les negociacions del TTIP, les conjectures es van convertint en certeses. “El que volen fer és obrir el mercat dels serveis públics a les empreses nord-americanes”, diu. En els documents, publicats el 13 de juny de 2015 a través de Filtra, la –projecte en el qual col·laboren *Diagonal*, juntament amb *eldiario.es*, *La Marea* i *Mongòlia*– s’enumeren⁽¹⁾ els serveis que la Comissió Europea està disposada a negociar amb el govern dels EUA. Sanejament d’aigües, mútues, serveis socials i associats a la sanitat o l’educació són alguns dels sectors que, segons els documents filtrats, podrien ser objecte de liberalització.

“A més del seu programa desregulador –alerta **John Hillary**, de l’Organització londinenca War on Want– el TTIP també pretén crear nous mercats obrint el sector dels serveis públics i la contractació pública a les empreses transnacionals, el que amenaça de provocar noves onades de privatitzacions en sectors clau com la sanitat o l’educació”.

Atac a la sanitat pública

En una carta a **John Boehner**, portaveu de la Cambra baixa dels EUA, el representant de Comerç dels EUA, **Demetrios Marantis**, confirmava que usará el TTIP per “qüestionar el funcionament de qualsevol monopoli designat” en l’àmbit dels serveis públics. En conseqüència, com relata John Hillary, alguns membres del Parlament britànic han alertat que el TTIP podria “destruir” el Servei Nacional de Salut (NHS) si les companyies nord-americanes es fan amb el dret d’adjudicar contractes de gestió clínica.

Per això, col·lectius com Pacients Organitzats en Defensa de l’NHS s’han sumat a la campanya contra el TTIP. També a l’Estat espanyol, la Federació d’Associacions en Defensa de la Sanitat Pública (FADSP) denuncia⁽²⁾ que el TTIP augmenta el perill per al sistema públic de sanitat. La federació assen-

Imatge dels documents filtrats per Filtra, la publicats per Diagonal, La Marea, eldiario.es i Mongòlia.

yala diverses amenaces per a la sanitat pública europea. En concret, els governs no podran recuperar els serveis externalitzats o privatitzats, tot i que “siguin un desastre i les seves despeses exorbitants”. Amb el TTIP en vigor, el mercat s’hauria d’obrir a les corporacions transnacionals i garantir que s’ofereix als inversors i proveïdors de serveis estrangers el mateix tracte que als proveïdors locals, cosa que es coneix en l’argot del dret comercial com “tracte nacional”. Aquesta clàusula podria constreñer la capacitat dels Estats per controlar el nombre i la mida dels proveïdors privats que entren al mercat europeu i que dirigeixen els sistemes de salut. Les companyies d’assegurances mèdiques o de serveis hospitalaris podrien impugnar legalment les polítiques públiques de salut. El tema està generant preocupació en sindicats i en les mareas.

La Comissió Europea ha negat repetides vegades que s’estigui negociant la liberalització dels serveis públics. No obstant això, també va reconèixer en el passat que la clàusula no protegeix els serveis públics, donada la restringida definició sobre quins serveis poden ser exclosos.

En efecte, tal com afirma **Pablo Sánchez**, responsable de comunicació de la Federació Europea de Sindicats de Serveis Públics (EPSU), tot depèn de la definició de servei públic. “Quan la Comissió parla de sanitat pública es refereix a la sanitat finançada per

l’Estat, però no a una concessió que una empresa privada, per exemple, pot tenir amb un hospital, i això deixa oberta la porta gairebé a qualsevol cosa”, afegeix. El comerç de serveis és una categoria molt àmplia que inclou, per exemple, la telemedicina, el turisme mèdic o el moviment temporal d’infermeres.

Una ambigüitat que pot ser molt rendible per al capital privat i pot aprofundir les desigualtats socials. “En alguns països, els serveis socials es fan a través de mútues, és a dir, amb finançament privat. En altres, com Romania, directament no existeixen els serveis socials. Per posar un altre exemple, Sanitas s’ocupa amb un contracte dels casos d’alzheimer de la Comunitat de Murcia. Tot això estaria obert a la liberalització amb la signatura del tractat”, explica.

La definició de servei públic de la Comissió Europea tampoc protegeix el caràcter públic de l’aigua. És a través del processament i sanejament, “el lleó del procés productiu”, on el tractat amb els EUA intenta avançar en la “privatització de l’aigua”, afirma Sánchez. Un exemple és la ciutat de Brussel·les, on la gestió de l’aigua és pública, però el sanejament és privat, i “quan s’enfaden tanquen la planta i, literalment, tota la merda va al canal”. Una altra de les conclusions que es poden extreure de la filtració és que serà possible liberalitzar serveis tan crucials com la gestió de residus tòxics, les llicències de radiodifusió i els estudis d’impacte mediambiental. “Ja no és l’Administració pública la que amb els seus inspectors farà un estudi sobre quin és l’impacte d’un projecte, sinó que seran grans corporacions d’auditoria com Deloitte, ‘soci’ de la companyia que desenvolupa el projecte”, diu Pablo Sánchez. No obstant això, assenyala aquest sindicalista, l’oposició al TTIP i les primeres filtracions estan donant resultats: “Van intentar fer-ho per la via ràpida i han vist que han de fer consultes amb la societat civil”.

Demetrios Marantis, el representant de Comerç dels Estats Units confirmava que farien servir el TTIP per “qüestionar qualsevol monopoli designat” en l’àmbit dels serveis públics.

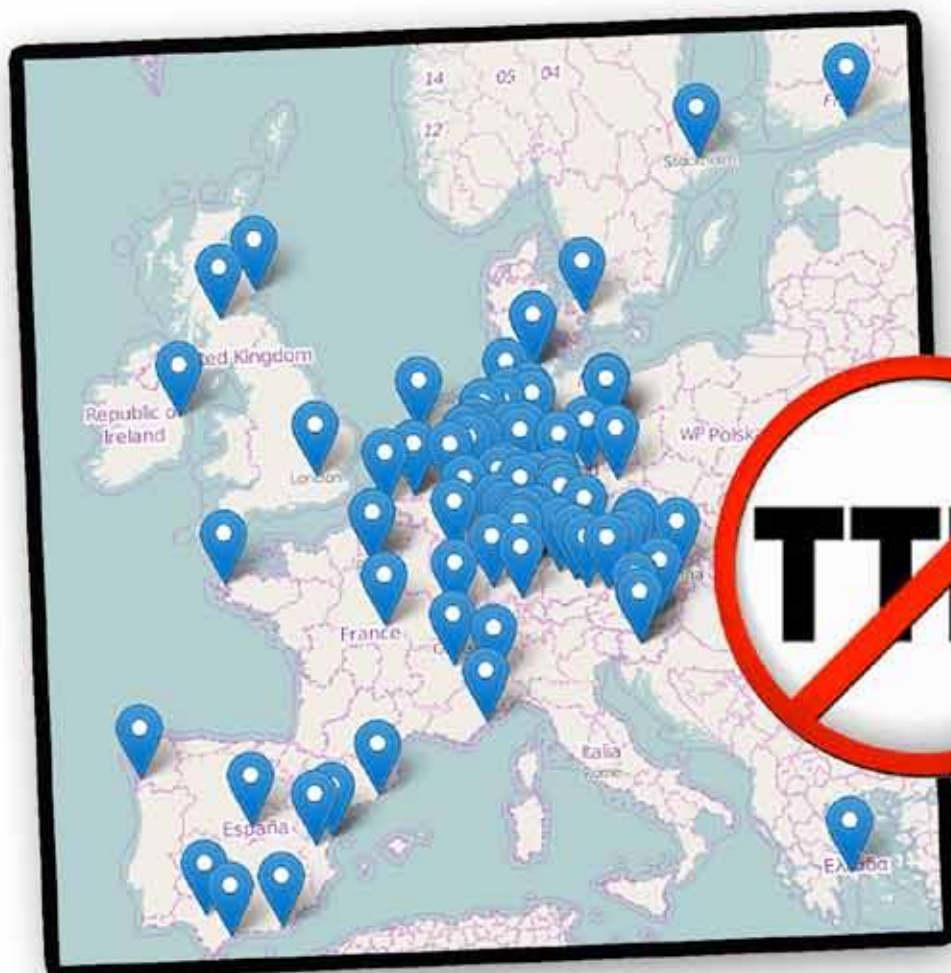
Notes:

(1) *Negociaciones de la Asociación Transatlántica para el Comercio y la Inversión: propuesta de acuerdo de servicios e inversiones*. <https://data.awp.is/filtrala/2014/06/13/4.html>

(2) <http://www.fadsp.org/index.php/sample-sites/manifiestos/803-la-fadsp-ante-la-negociacion-de-la-asociacion-transatlantica-para-el-comercio-y-la-inversion-ttip>

Dia Internacional contra el TTIP

EL 18 D'ABRIL SORTIM AL CARRER!

***Hem d'aturar aquest tractat
i per això ens mobilitzem!***

***Manifestació
plural contra els tractats
TTIP, CETA i TISA.***

***18 d'abril · 17hs
Passeig de Gràcia
(cantonada Provença)
Delegació de la
Comissió Europea***

Totes les activitats previstes a:
www.globaltradeday.org

<http://noalttip.blogspot.com.es/>

Escriu el teu missatge i envia la teva foto amb el HT
#18AñoalTTIP

